

JAK ZAPLANOWAĆ INWESTYCJE DOSTĘPNĄ DLA WSZYSTKICH?

**Standard minimum dostępności
budynków, dróg, chodników i środków
transportu dla osób z różnymi
niepełnosprawnościami**

Jak zaplanować inwestycje dostępną dla wszystkich? Standard minimum dostępności budynków, dróg, chodników i środków transportu dla osób z różnymi niepełnosprawnościami.

Opracowanie: Jacek Zadrożny (fundacja Vis Maior)

Konsultacje: Małgorzata Peretiatkowicz-Czyż (fundacja TUS), Piotr Todys (fundacja TUS)

Redakcja: Piotr Kowalski (Polski Związek Głuchych Oddział Łódzki)

Korekta: Ewa Twardowska (Polski Związek Głuchych Oddział Łódzki)

Wydawca: Polski Związek Głuchych Oddział Łódzki

ISBN 978-83-935916-6-4

Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

Łódź, luty 2016

Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

Spis treści

Spis treści.....	3
Wprowadzenie	4
Standard minimum.....	6
Definicje.....	6
Ulice i skrzyżowania.....	8
Dobre praktyki.....	10
Peron	10
Tabor	13
Wejście do budynku	16
Dobre praktyki.....	16
Wewnątrz budynku	17
Dobre praktyki.....	19
Pomieszczenia/pokoje.....	20
Dobra praktyka	20
Toaleta.....	21
Basen/obiekt sportowy	23
Winda	23
Dobre praktyki.....	24

Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

Wprowadzenie

Dokument powstał w wyniku realizacji projektu „Inwestycje dla wszystkich?” jako wynik refleksji nad dostępnością inwestycji finansowanych ze środków Unii Europejskiej w okresie 2007–2013. Przyjrzenie się tym inwestycjom pozwoliło na stwierdzenie, że ogromna większość obiektów dofinansowanych ze środków publicznych nie jest dostępna dla osób z niepełnosprawnościami. Zazwyczaj wynikało to z braku świadomości potrzeb lub z niewiedzy, jak taką dostępność uzyskać. Dokument ma być praktyczną podpowiedzią dla wszystkich, którzy zamierzają inwestować w przyszłości w budynki, ulice czy tabor, jak mają zapewnić podstawową dostępność obiektów, a zatem jak spełnić oczekiwania inwestora w zakresie dostępności inwestycji.

Projekt „Inwestycje dla wszystkich?” realizowany był w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

Zakres standardu

Standard obejmuje inwestycje budowlane, w tym budynki, drogi i przestrzeń publiczną oraz tabor transportu publicznego, czyli autobusy, tramwaje, pociągi. Przygotowany został z myślą o pięciu grupach niepełnosprawności: osobach niewidomych, słabowidzących, głuchych, słabosłyszących i mających trudności w poruszaniu się, w tym przemieszczających się na wózkach. Staraliśmy się także uwzględnić potrzeby osób z ograniczeniami poznawczymi, na przykład z niepełnosprawnością intelektualną. Należy założyć, że zaproponowane rozwiązania będą skuteczne także dla innych osób, na przykład rodziców z wózkami dziecięcymi, osoby starsze, przemieszczających się ze słuchawkami na uszach, śpieszących się i innych.

Podczas opracowywania standardu utworzono trzy poziomy dostępności, z których pierwszy pozwala na korzystanie z obiektu (często wymagana jest pomoc innych osób), drugi na korzystanie z obiektu w sposób samodzielny, a trzeci – w sposób komfortowy. Przykłady

Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

inwestycji analizowanych z wykorzystaniem tych poziomów znajdują się na stronie www.inwestycjedlawszystkich.pl Bezpośrednio do standardu włączone zostały dwa pierwsze poziomy, a trzeci został dodany jako otwarty katalog dobrych praktyk. W każdej części ten dodatkowy poziom jest wyraźnie wyodrębniony i zalecany do stosowania, ale nie wymagany. Umieszczone poniżej wymagania są minimalnymi dla dostępności, a wykonawca może wykonać szersze dostosowania, korzystając z dostępnych materiałów informacyjnych. Standard jest zgodny z przepisami prawnymi, rozszerzając ich zapisy. Standard obejmuje elementy techniczne, informacyjne, komunikacyjne i proceduralne.

Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

Standard minimum

Definicje

Na potrzeby dokumentu przyjęto następujące definicje pojęć:

Braille

Oznacza alfabet opracowany dla osób niewidomych oparty na sześciopunkcie, odczytywany za pomocą dotyku. Przy stosowaniu Braille'a najlepiej korzystać ze standardu Marburg Medium¹.

Dostępne wejście

Oznacza wejście niewymagające poruszania się po schodach. Najlepszym rozwiązaniem jest wejście na poziomie dojścia, a gdy to nie jest możliwe, należy zapewnić pochylnię. Otwór drzwiowy musi mieć przynajmniej 90 cm szerokości i być pozbawiony progu. Drzwi nie mogą być obrotowe.

Faktura

Oznacza zmianę powierzchni wyczuwalną dotykiem. Faktura ma za zadanie informować osoby niewidome i jest możliwa do wyczucia stopami w butach.

¹ Standard Marburg Medium jest szeroko stosowany przy oznaczaniu w alfabecie braille'a, na przykład na opakowaniach leków:

[http://www.ecma.org/uploads/Bestanden/Publications/Brochures/ECMA%20Braille%20on%20Folding%20Cartons%20\(Revised%20Version%20April%202008\).pdf](http://www.ecma.org/uploads/Bestanden/Publications/Brochures/ECMA%20Braille%20on%20Folding%20Cartons%20(Revised%20Version%20April%202008).pdf) (dostęp 9.02.2016).

Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

Kontrast

Oznacza różnicę barwną pomiędzy dwoma obszarami kolorystycznymi, która pozwala na ich zaobserwowanie przez osoby słabowidzące. Przykładem może być żółty pas umieszczony w strefie bezpieczeństwa na peronach lub tabliczka z napisem w kolorze czarnym na białym tle.

Pętla indukcyjna

Urządzenie wspomagające komunikację z osobą korzystającą z aparatów słuchowych. Pętla wytwarza pole elektromagnetyczne, które służy przeniesieniu dźwięku z mikrofonu do cewki w aparacie słuchowym.

Pochylnia

Płaski odcinek nawierzchni o kącie nachylenia wynoszącym najwyżej 6%, o szerokości w wynoszącej przynajmniej 90 cm (szerokość ta nie może być ograniczona barierką, koszem na śmieci ani innymi przeszkodami). Najdłuższy odcinek pochylni może wynosić 9 m, a kolejne pochylnie mogą być łączone spocznikami.

Przestrzeń manewrowa

Oznacza przestrzeń przeznaczoną do poruszania się na wózku, w tym wykonywania na nim zwrotów, dojazdów i innych manewrów. Nie dotyczy przestrzeni, na których ruch dokonuje się w jednym kierunku. Minimalne wymiary przestrzeni manewrowej to 150 x 150 cm.

Spocznik

Oznacza poziomy odcinek o szerokości przynajmniej 90 cm i długości przynajmniej 150 cm.

Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

Ulice i skrzyżowania

Przestrzeń wspólna, a w szczególności ulice i ich skrzyżowania, zapewniają dostępność i bezpieczeństwo korzystania przez osoby z różnymi rodzajami niepełnosprawności.

Problemy dotyczą głównie osób mających trudności z poruszaniem się, w tym poruszających się na wózkach i niewidomych. Ulice i skrzyżowania spełniają przynajmniej poniższe wymagania:

1. Przejścia dla pieszych pozbawione są przeszkód w rodzaju słupków, koszy na śmieci, donic. Takie przeszkody na przejściach ograniczają możliwość przejeżdżania osobom na wózkach, a dla osób niewidomych mogą stanowić zagrożenie.
2. Przejścia dla pieszych oraz wyjazdy dla samochodów przecinające chodniki oznaczone są kontrastem i fakturą.
3. Przejścia dla pieszych mają obniżenie pozwalające na łatwe wjechanie i zjechanie osobie na wózku.

Rysunek 1 Obniżenie krawężnika przy przejściu dla pieszych.

Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

4. Skrzyżowanie wyposażone jest w sygnalizację dźwiękową sprzężoną ze światłami.
5. Światła są uruchamiane automatycznie, bez potrzeby korzystania z przycisku.
6. Znaki drogowe i inne elementy wystające umieszczone są na wysokości przynajmniej 230 cm, dzięki czemu osoby z niepełnosprawnością wzroku nie będą w nie uderzać. Szczególną uwagę trzeba zwrócić na schody, na przykład prowadzące na kładkę nad ulicą, gdzie przestrzeń pod schodami należy wygrodzić.

Rysunek 2 Przykład niezabezpieczonej kładki

7. Chodnik jest pozbawiony przeszkód, na przykład śmietników, słupków, donic, skrzynek itp. Przejście po chodniku jest proste i ma szerokość przynajmniej 120 cm.

Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

8. Chodnik jest możliwy do odróżnienia od drogi rowerowej poprzez zastosowanie innej faktury powierzchni i kontrastu lub fizyczne oddzielenie.

Rysunek 3 Chodnik odróżnialny od drogi dla rowerów

Dobre praktyki

1. Wjazdy do bram budowane są w formie przejezdnych chodników.

Peron

Perony to miejsca, gdzie pasażerowie oczekują na przyjazd pojazdu lub wychodzą na niego z pojazdu. Wymagania dotyczą zarówno peronów kolejowych, jak i tramwajowych i autobusowych.

Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

1. Peron jest zaprojektowany w sposób umożliwiający dostanie się na niego osobie poruszającej się na wózku.

Rysunek 4 Peron z podjazdem i przestrzenią manewrową.

2. Pomędzy krawędzią peronu i podłogą pojazdu jest jak najmniejsza przerwa. Krawędzią pojazdu jest ta część podłogi, na której staje pasażer podczas wsiadania. Odległość dotyczy zarówno odstępu poziomego, jak i pionowego.

Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

Rysunek 5 Odległość pomiędzy peronem a pojazdem powinna być jak najmniejsza.

3. Przestrzeń manewrowa na peronie jest na tyle duża, by osoba na wózku mogła wygodnie wjechać do pojazdu i z niego wyjechać².
4. Strefy bezpieczeństwa oznaczone są kontrastem i fakturą.
5. Dostępna jest informacja wizualna oraz głosowa o rozkładzie jazdy, w tym o przyjeżdżających i odjeżdżających pojazdach oraz o zmianach.
6. Rozkład jazdy znajduje się na wysokości umożliwiającej przeczytanie przez osoby na wózkach i niskiego wzrostu.

² Minimalna przestrzeń manewrowa wynosi 150 cm x 150 cm.

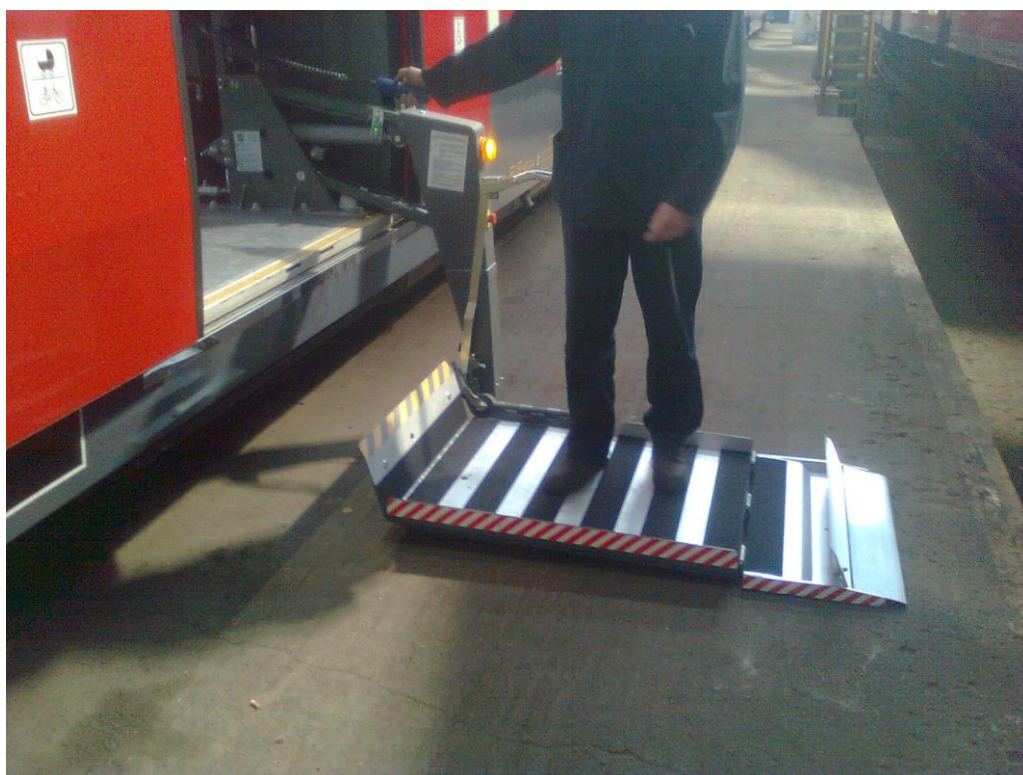
Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

Tabor

W tej części dokumentu opisane są wymagania w stosunku do taboru transportu publicznego: tramwajów, autobusów, pociągów. Wymagania dotyczą tylko części przeznaczonej dla pasażerów.

1. Pojazd można ustawić w ten sposób, by wejście było na wysokości peronu. Jeżeli takie ustawienie nie jest możliwe, pojazd jest wyposażony w ruchomą rampę o długości przynajmniej 150 cm.

Rysunek 6 Podnośnik umożliwiający wjazd do wagonu.

2. Pojazd ma dostępne wejście.

Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

3. Kasowniki i inne urządzenia samoobsługowe są dostępne dla osób z niepełnosprawnościami³.
4. Elementy konstrukcyjne pojazdu są umieszczone na takiej wysokości, by osoby z niepełnosprawnością wzroku nie były narażone na uderzenie w nie głową⁴.
5. W pojeździe znajduje się miejsce wyznaczone dla osoby poruszającej się na wózku⁵.

Rysunek 7 Miejsce dla osób poruszających się na wózkach inwalidzkich.

³ Dostępne urządzenie oznacza w tym wypadku, że osoby niewidome i słabowidzące są w stanie obsłużyć je samodzielnie. Dla każdego rodzaju urządzenia należy przeprowadzić testy sprawdzające dostępność. Umieszczone są na wysokości nieprzekraczającej 140 cm (najwyższy przycisk), by mogły je obsłużyć osoby na wózkach i niskiego wzrostu.

⁴ Bezpieczna wysokość to 230 cm, ale gdy zastosowanie takiej nie jest możliwe, powinna wynosić przynajmniej 190 cm.

⁵ Przestrzeń manewrowa wyznaczonego miejsca w pojeździe wynosi przynajmniej 90 cm x 120 cm. Powinna znajdować się możliwie blisko wejścia do pojazdu, by uniknąć zbędnego manewrowania wśród pasażerów.

Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

6. Komunikaty o przystankach i trasie przekazywane są w formie wizualnej (napisy na wyświetlaczu) i dźwiękowej (komunikaty głosowe).

Rysunek 8 Informacja wizualna w pojeździe.

7. Załoga pojazdu jest przeszkolona w zakresie obsługi pasażera z niepełnosprawnością.

Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

Wejście do budynku

Wymagania dotyczą wejścia głównego do budynku, to znaczy tego, z którego korzysta większość osób wchodzących. W tej części opisano przestrzeń w okolicy wejścia oraz samo wejście.

1. Budynek jest wyraźnie oznakowany tablicą informacyjną znajdującą się w pobliżu wejścia⁶.
2. Wejście do budynku jest odpowiednio widoczne i oświetlone⁷.
3. W pobliżu budynku znajdują się wyznaczone miejsca parkingowe dla osób z niepełnosprawnościami⁸.
4. Osoba z niepełnosprawnością może bez problemu wejść do budynku z psem asystującym.
5. Domofon jest dostępny dla osób z niepełnosprawnościami⁹.
6. Szklane drzwi oraz rampy poziome są zabezpieczone i oznaczone kontrastem.
7. Do budynku prowadzi dostępne wejście.

Dobra praktyka

1. Miejsca parkingowe dla osób z niepełnosprawnościami znajdują się w pobliżu wejścia.

⁶ Na tablicy informacyjnej napisy powinny mieć duży rozmiar i kontrast, a sama tablica powinna być na tyle duża, by była widziana z większej odległości.

⁷ Widoczne wejście oznacza, że z większej odległości osoba słabowidząca może bez trudu stwierdzić, w którym miejscu znajduje się to wejście. Uwidocznienie miejsca jest możliwe poprzez kolorystykę, odróżnialny przez fakturę chodnik prowadzący do wejścia i podobne techniki.

⁸ Miejsca parkingowe są oznaczone standardowym piktogramem, a zarządzający budynkiem dba, by miejsce nie było zajmowane przez osoby nieuprawnione.

⁹ Dostępny domofon oznacza, że zastosowane są przyciski, a nie panele lub ekrany dotykowe. Przyciski są zaś oznaczone znakami alfabetu Braille'a. W wypadku klawiatury typu T9 wystarczające jest oznaczenie klawisza cyfry 5. Przy domofonie znajduje się świetlna informacja o otwarciu drzwi, ponieważ osoba głucha lub słabosłysząca nie usłyszy brzęczyka. Panel domofonu jest umieszczony na wysokości nie większej niż 140 cm (najwyżej położony przycisk) i w miejscu, do którego da się podjechać na wózku.

Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

Wewnątrz budynku

W tej części dokumentu znajdują się informacje na temat organizacji przestrzeni wewnątrz budynku. Wymagania dotyczą ewentualnego holu, korytarzy, schodów i pomieszczeń.

1. Jeżeli za wejściem znajduje się punkt obsługi, na przykład recepcja, informacja lub punkt sprzedaży, to jest on możliwie blisko i naprzeciwko wejścia. Osoba pracująca w takim miejscu jest widoczna dla klienta, przy czym warto pamiętać, by nie znajdowało się za nią silne źródło światła. Jeżeli pomiędzy pracownikiem i klientem znajduje się lada, to jej wysokość wynosi 70–80 cm oraz daje możliwość podjechania wózkiem na głębokość 30 cm pod ladę.
2. Punkt obsługi klienta jest wyposażony w stanowiskową pętlę indukcyjną. Informacja o pętli jest uwidoczniona za pomocą standardowego piktogramu.

Rysunek 9 Oznaczenie pętli indukcyjnej

3. Punkt obsługi klienta dysponuje możliwością obsługi w języku migowym. Dopuszczalne jest stosowanie tłumacza online. Informacja o tłumaczeniu jest uwidoczniona za pomocą standardowego piktogramu.

Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

Rysunek 10 Oznaczenie tłumacza języka migowego

4. W budynku istnieje system informacji wizualnej wspomagający poruszanie się i odnajdywanie miejsc¹⁰.
5. Drzwi wewnątrz budynku są dostępne w taki sam sposób jak dostępne wejście.
6. Drzwi przeciwpożarowe są półautomatyczne (otwierają się po naciśnięciu przycisku).
7. Drzwi wyposażone są w klamki a nie gałki.

Rysunek 11 Klamka umożliwia otwarcie drzwi osobom o obniżonej sprawności rąk.

¹⁰ Na system informacji wizualnej składać się mogą tablice informacyjne, piktogramy oznaczające punkty informacji, toalety, pomieszczenia dla personelu i inne. Stosować należy powszechnie znane piktogramy oraz opisy tekstowe.

Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

8. Jeżeli informacje o budynku lub działaniach w nim realizowanych udostępniane są na ekranach w postaci filmów, to filmy są uzupełnione o napisy w języku polskim.
9. Informacje o budynku i działaniach w nim prowadzonych są udostępnione w polskim języku migowym, na przykład na stronie internetowej lub na wyświetlaczu w recepcji.
10. W pomieszczeniach przeznaczonych do korzystania przez wiele osób, jak sale konferencyjne, lobby, restauracje, zainstalowane są pętle indukcyjne. Pomieszczenia wyposażone w pętle są oznaczone standardowym piktogramem.
11. System powiadamiania alarmowego jest zarówno akustyczny (syrena, dzwonki), jak i wizualny (migające światła, świecące napisy).
12. Szklane drzwi i ściany w budynku są oznaczone kontrastowo.
13. Oznaczenia pomieszczeń są dostępne dla osób z niepełnosprawnością wzroku¹¹.
14. Schody są regularne¹².
15. Schody są oznaczone na pierwszym i ostatnim stopniu każdego ciągu kontrastem i fakturą.
16. Na poręczach schodów umieszczona jest informacja o numerze kondygnacji. Informacja jest dostępna za pomocą dotyku (wypukłe cyfry lub alfabet Braille'a).
17. Schody są zabezpieczone przed wejściem pod nie od drugiej strony.

Dobre praktyki

1. W budynku ciągi komunikacyjne są proste i przecinają się z innymi pod kątem prostym.
2. Pomieszczenia są prostokątne, by nie dezorientować osób z niepełnosprawnością wzroku.

¹¹ Oznacza to, że numery pokoi i tabliczki informacyjne mają kontrast i możliwe są do odczytania poprzez dotyk. Oznaczenia dotykowe muszą być wypukłe, mogą być to duże litery i cyfry oraz opisy w Braille'u.

¹² Regularne schody mają kształt prostokątny i mają zbliżoną wysokość i głębokość każdego stopnia. (Schody kręcone, zachodzące i w inny sposób nieregularne są niebezpieczne dla osób z niepełnosprawnością wzroku i osób mających trudności w poruszaniu się.)

Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

3. Informacje o budynku i działaniach w nim prowadzonych nagrane są przez lektora na wygodnym nośniku i na życzenie przekazywane są osobom niewidomym lub słabowidzącym.
4. Informacje o budynku i działaniach w nim prowadzonych nagrane są w języku migowym, dostępne na przenośnym nośniku i na życzenie klienta przekazywane są osobom głuchym.
5. W budynku dostępna jest „ad hoc” osoba posługująca się polskim językiem migowym.
6. Dostępny jest pokój cichej obsługi dla klientów słabosłyszących, pozwalający na komunikowanie się bez skrępowania.
7. W budynku dostępne są pomoce techniczne dla osób niedosłyszących, na przykład wzmacniacze dźwięku, słuchawki itp.

Pomieszczenia/pokoje

W tej części dokumentu opisane są wymagania dotyczące pomieszczeń noclegowych i do pracy. Dotyczą zatem pokoi hotelowych, biurowych, poczekalni i podobnych.

1. Do pomieszczenia prowadzi dostępne wejście.
2. Zapewniona jest odpowiednia przestrzeń manewrowa, wynosząca przynajmniej 150 cm x 150 cm.
3. Jeżeli w pokoju jest łóżko, to jego wysokość mieści się w przedziale 46 cm – 52 cm. Powierzchnie do przesiadania się obok łóżka po lewej lub prawej stronie wynoszą przynajmniej 140 cm x 140 cm.

Dobra praktyka

1. Powierzchnie do przesiadania się obok łóżka po lewej lub prawej stronie wynoszą przynajmniej 160 cm x 160 cm.

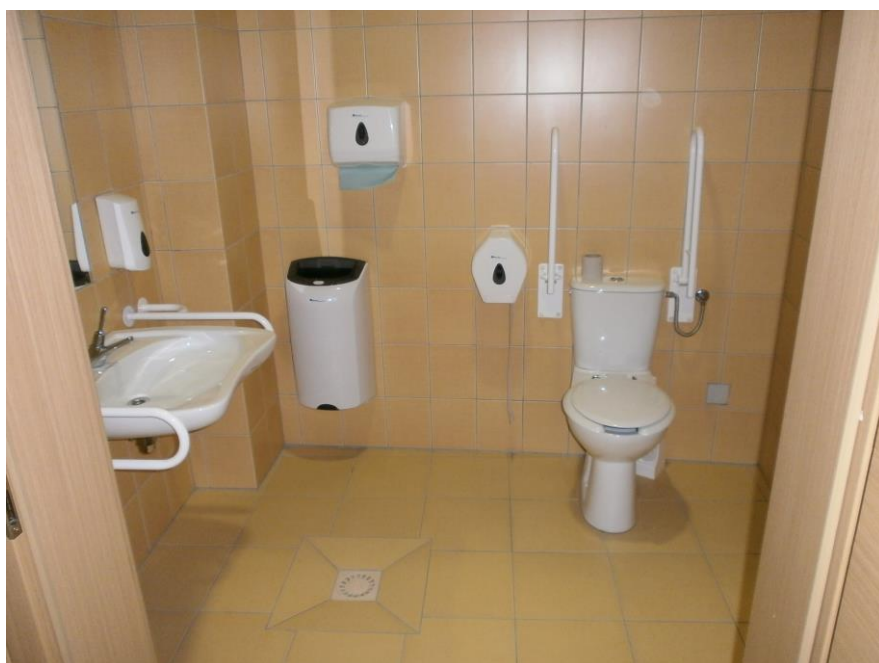
Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

Toaleta

W tej części dokumentu opisane są wytyczne dla dostępnej toalety. Dotyczy to standardowych elementów wyposażenia, jak muszla klozetowa, umywalka, natrysk.

1. Do toalety prowadzi dostępne wejście.
2. Powierzchnia manewrowa przed muszłą klozetową wynosi przynajmniej 150 cm x 150 cm.
3. Po lewej i po prawej stronie muszli toaletowej znajdują się uchwyty. Przynajmniej jeden z nich jest składany.

Rysunek 12 Toaleta z możliwością podjechania wózkiem pod umywalkę.

4. Powierzchnia do przesiadania się obok muszli toaletowej po lewej lub prawej stronie wynosi przynajmniej 80 cm x 70 cm.
5. Wysokość muszli toaletowej mieści się w przedziale między 46 cm – 52 cm.
6. Przestrzeń wjazdu pod umywalkę wynosi przynajmniej 30 cm.

Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

7. Dostępny jest natrysk bezprogowy, którego powierzchnia wynosi przynajmniej 150 cm x 150 cm.

Rysunek 13 Brodzik bezprogowy.

Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

Basen/obiekt sportowy

Ze względu na specyfikę miejsca umieściliśmy w dokumencie także wymagania odnośnie basenu i jego otoczenia.

1. Do pomieszczenia prowadzi dostępne wejście.
2. Powierzchnia przebieralni wynosi przynajmniej 150 cm x 150 cm.
3. W przebieralni znajdują się ławki i uchwyty.
4. Dostępny jest natrysk bezprogowy, którego powierzchnia wynosi przynajmniej 150 cm x 150 cm.
5. Jest możliwość podjechania do wody (wózkiem własnym lub wodnym) po pochylni.

Winda

W tej części wskazujemy, jak jest zorganizowana winda zapewniająca dostępność osobom z niepełnosprawnościami.

1. Przyciski przyzywające windę znajdują się w przewidywalnym miejscu, są wyraźnie widoczne (kontrast) i wyczuwalne dotykiem. Umieszczone są na wysokości najwyżej 140 cm.
2. Przyjazd windy anonsowany jest sygnałem dźwiękowym.
3. Winda ma dostępne wejście.
4. Powierzchnia manewrowa wewnątrz windy wynosi przynajmniej 90 cm x 120 cm.
5. Przyciski sterowania windą mają oznaczenia wyczuwalne dotykiem, oznaczenia w Braille'u i są dobrze widoczne. Niedopuszczalny jest panel dotykowy.
6. Przyciski w windzie nie są umieszczone w narożnikach albo niszach. Maksymalna wysokość najwyżej umieszczonego przycisku wynosi 140 cm.

Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

Rysunek 14 Prawidłowe przyciski w windzie.

7. Alarm jest potwierdzany akustycznie (dzwonek, syrena) i wizualnie (migające światło).

Dobre praktyki

1. Szerokość drzwi windy wynosi przynajmniej 120 cm.
2. Powierzchnia windy wynosi przynajmniej 120 cm x 150 cm.
3. Winda obsługiwana jest przez personel lub sterowana głosowo.

Dokument powstał w ramach projektu „Inwestycje dla wszystkich?”, realizowanego w ramach programu „Obywatele dla demokracji”, finansowanego z funduszy EOG. Więcej informacji o projekcie znajduje się na stronie <http://inwestycjedlawszystkich.pl>.

Projekt realizowany w ramach programu Obywatele dla Demokracji, finansowanego z Funduszy EOG.

